

๕ ตาชำปากเปิด

ลูกเคยทำของหาย คุณยายของลูกก็แนะนำว่า ถ้าของหายให้ตาชำปากเปิดช่วยหาสิ ตาชำปากเปิดเป็นกายละเอียด เขาสามารถหาของที่หายไปให้เจอได้ทุกอย่าง โดยการเรียกชื่อเขา ตาชำปากเปิดๆ ไปเรื่อย ๆ แล้วนิภาพของที่หายไว้ในใจให้ชัด

ลูกก็ลองทำตามดู ปรากฏว่าหาเจอจริงๆ บางทีเจอแบบไม่น่าเชื่อเช่น บางทีเราหาของที่หายไปบนชั้น มองหาแล้วมองหาอีกไม่เจอจนอารมณ์เสีย แต่พอบอกตาชำเท่านั้นแหละ ก็เลื้อบไปเห็นของที่หายไปบนชั้นนั้นจริงๆ คุณยายเคยเล่าให้ฟังว่า บางคนทำแหวนเพชรหายไปตั้งนานมาแล้ว พอบอกตาชำปากเปิด ลักครู่เจอแหวนเพชรมาอยู่บนเตียงเลย

กรณีเจอของที่หายไปแล้ว ต้องมีข้อ
แลกเปลี่ยนให้ตาชำปากเปิด คือ ต้องเอา
มะขามเปียก ๑ เม็ด คลุกกับเกลือ แล้ววาง
ไว้ให้ตาชำนอกชานบ้าน หรือที่โล่งแจ้ง แล้ว
บอกตาชำปากเปิดให้มารับไป ทำอย่างนี้เพื่อ
เป็นการตอบแทนที่ช่วยเหลือของให้ แต่ถ้าไม่ทำ
ก็จะทำให้มีอาการปวดท้อง

ตาชำปากเปิดมีจริงหรือไม่ เป็นใคร
ทำไมต้องมาทำหน้าที่หาของหาย และชอบกิน
แต่มะขามคลุกเกลือด้วยคะ และการหาของ
ด้วยวิธีที่เรียกชื่อตาชำปากเปิดไปเรื่อย ๆ
ดีหรือไม่ ควรเลิกไหมคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ตาชำปากเปิดไม่มีจริง เป็นเพียงนิทาน
พื้นบ้านที่ผู้เฒ่าผู้แก่แต่งขึ้นมา เพื่อให้คนที่

กำลังหาของ แล้วอารมณ์กำลังไม่ดีนั้นให้
ใจเย็นๆ อารมณ์ดีขึ้น พออารมณ์ดีขึ้นก็จะ
หาของที่หายเจอ เพราะนึกถึงภาพของหาย
ให้ชัดด้วยใจสบาย แล้วนึกว่าเราไปลืมนไว้
ที่ไหน ค่อยๆ นึกไปเรื่อย ๆ ส่วนเรื่องมะขาม
คลุกเกลือก็เป็นเรื่องที่ผูกเสริมเข้ามาทำให้
เกิดความเชื่อมั่น น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น แต่พอเราไม่
ให้แล้วปวดท้องเพราะความกังวลของเราเอง

การหาของด้วยวิธีนี้จะทำให้หึงมวาย
ไม่เกิดประโยชน์อะไร สู้ใจเย็นๆ ค่อยๆ หา
ค่อยๆ นึกว่า เราลืมนไว้ตรงไหนจะดีกว่า วิธี
แก้ไขที่ดี คือ จัดบ้านให้เรียบร้อย เวลาหยิบ
ก็ง่าย หายก็รู้ ดูก็งาม ตามก็เจอ นี่คือวิธีแก้
ของหายที่ดีที่สุด

๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗